

Život bez bolesti pro Tietke

Akupunktura zlatem má účinnost v 95 procentech případů a působí po celý život zvířete

Akupunktura zlatem proti DKK

Fenka ovčáka Tietke v rodině Wienertových trpěla těžkou dysplazií kyčelního kloubu. Její majitelé se rozhodli léčit Tietke akupunkturou zlatem.

Tento léčebný postup zatím není v naší zemi příliš známý a existuje jen několik zvěrolékařů, kteří akupunkturu zlatem skutečně ovládají. Úsilí rodiny Wienertových se však vyplatil:

čtyři týdny po léčbě běhá Tietke bez problémů a znovu jí mohutní svaly na pánevních končetinách.

Marga Wienertová, majitelka Tietke, zdokumentovala pro Svět psů v deníku

celý průběh onemocnění svého psa.

10. 8. 2004 Můj muž je na praxi. Tento týden musím chodit s naší fenkou na procházku sama a zdá se mi, že Tietke se pohybuje mnohem toporněji než před několika dny nebo dokonce týdny. Běhá velmi strnule a pánevními končetinami pohybuje jako stepující tanečník. Myslím, že bychom ji brzy měli nechat zrentgenovat u veterináře.

14. 8. 2004 Manfred se vrátil a právě byl s naší fenkou venku. Nahnal mi pěkný strach, protože mi řekl, že Tietke se pravá zadní noha vřdycky podlomí. Musím něco podniknout co nejrychleji.

16. 8. 2004 Dnes jsem se objednala ke zvěrolékařce v Oldenburgu. Je to malá klinika pro zvířata jen se třemi veterináři. Pojedeme tam v pátek.

20. 8. 2004 Za chvíli se musím s Tietke vydat na cestu. Všechno to určitě proběhne bez problémů. Naše fenka jezdí strašně ráda autem, protože pro ni je jízda autem to nejlepší. Kolem čtvrt na deset jsme se dostali na řadu. Veterinářka Tietke velmi důkladně vyšetřila a naše fenka se pak bránila potřebnému připojení k narkotizačnímu přístroji. Musela jí dát uklidňující injekci. Byla jsem s ní, dokud neusnula. Po vyhodnocení rentgenových snímků jsem byla v šoku. Paní dr. Reitmeierová mi vysvětlila, že artróza v kyčelních kloubech Tietke již velmi postoupila a že proto můžeme počítat s tím, že tu naše fenka bude už jen dva až tři roky. Ale v případě, že bychom důsledně dodrželi tříbodový program, měli bychom ještě naději.

První bod byl přechod na speciální krmení (k dostání jen u veterinářů). Toto krmení obsahuje výtažky z novozélandského měkkýše a tyto výtažky tlumí záněty. Hned jsem si s sebou odvezla pytel krmení. Tohle krmení je opravdu drahé, ale doufám, že pomůže.

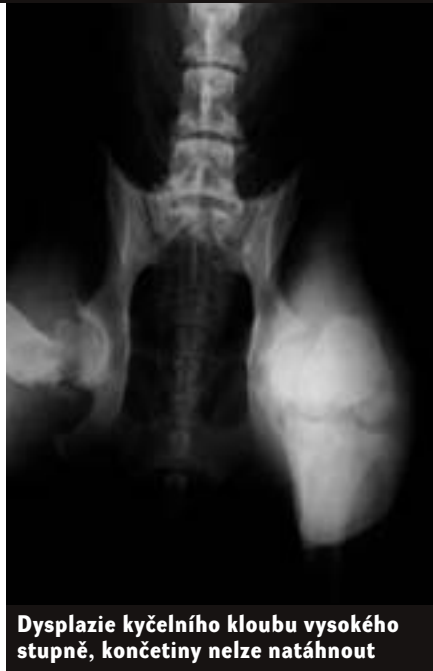
Druhý bod byla akupunktura artrózy v zadních nohou a případně také v páteři. Veterinářka mi řekla, že tento postup dobře zvládá v celém Německu jen několik zvěrolékařů. V úvahu připadá dokonce jen akupunktura zlatem a všechno ostatní prý se dozvím od zvěrolékařky, jejíž vizitku mi dala. Třetím bodem byla rehabilitační gymnastika a masáže pro naši fenku. I zde jsem dostala adresu.

Nejdříve si teď domluvím schůzku s paní Übermuthovou z Wildeshausenu. Ta má rozhodnout, s čím začneme.

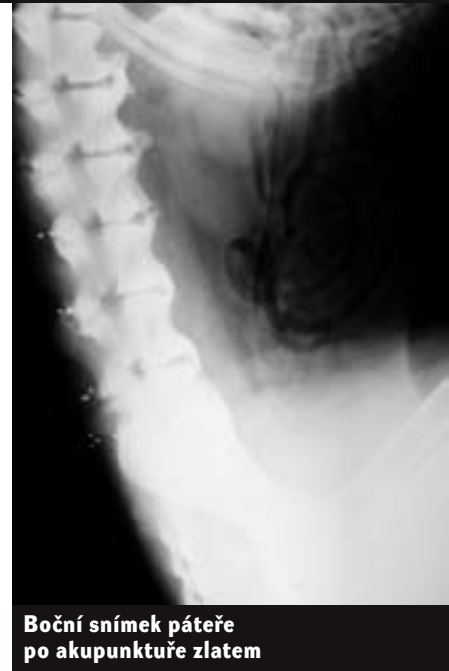
Termín s paní Übermuthovou jsme si dohodly na úterý 24. srpna 2004 v 16 hodin.

24. 8. 2004 Přišli jsme včas, cesta nám přece jen trvala déle, než jsem si myslela, a ani ve Wildeshausenu nebylo nijak

snadné najít její ordinaci. Před námi byli na řadě ještě dva psi, ale paní Übermuthová nás přišla pozdravit a hned jsem jí předala rentgenové snímky naší fenky. Pak jsme byli na řadě my. Veterinářka si mne pozvala do ošetřovny a řekla mi, abych došla pro Tietke. Pak jsme probíraly rentgenové snímky. „To je prostě strašné,“ byl její komentář, který se mi usadil v hlavě. „Něco takového jsem ve své praxi ještě nikdy neviděla.“ Úplně mne to vyřídilo. Řekla mi, že Tietke musí trpět nekonečnými bolestmi. To nemohu potvrdit. Tietke nikdy ani nezakňučela, ani se nikdy nevyhýbala pohybu. Jenom v noci občas vyla a na počátku srpna, kdy Manfred odjel do Erfrathu, v noci jednou tak křičela, že mne to probudilo. Jinak se nám nic nezdálo tak nápadné. Paní Übermuthová mi vysvětlila, že psi prožívají bolest jinak než my a dovedou se s ní vypořádat jinak než lidé. Chtěla fenku vidět v pohybu a nechala nás chodit a běhat. Tietke běžela jako vždy spokojeně a vesele vedle mne. Poté se veterinářka rozhodla, že se zásahu u našeho psa odváží, protože se Tietke pohybuje úplně jinak, než by soudila podle rentgenových snímků. Následovalo podrobné vysvětlení, co všechno můžeme čekat, když se rozhodneme pro akupunkturu zlatem. Dlouze jsme s manželem probírali, zda je to rozumné způsobit psovi i nám tuto torturu. Je to velmi drahý a i jinak náročný zákrok a ani pro psa není nijak snadné ho zvládnout. Ale hned od počátku jsem byla tak nějak přesvědčena, že se do téhle terapie pustíme. Společně to s naší fenkou určitě dokážeme. Tietke bude po

Dysplazie kyčelního kloubu vysokého stupně, končetiny nelze natáhnout

Boční snímek páteře po akupunktuře zlatem

zákroku vypadat jako koberec prožraný od molů: na všech akupunkturních bodech bude vyholená. Rozhodující je, že nebude pociťovat žádnou bolest - ani během léčby, která jí bude aplikována v hluboké sedaci. Budeme však muset svoji fenku vodit deset dní na krátkém vodítku a nebudeme ji smět nechat proběhnout na volno. Budou ji bolet svaly, protože začne používat svaly, které ještě nikdy nepoužívala nebo které nepoužívala už dávno. Bude to muset vydržet bez prostředků proti bolesti a po deseti dnech ji veterinářka zkontroluje a znovu vyšetří. Pak bude následovat první rehabilitační cvičení a možná také masáž. Rozhodujeme se pro akupunkturu zlatem.

Termín je pátek 2. září 2004 v 11 hodin dopoledne. Jsem strašně rozrušená a nemohu se čtvrtka ani dočkat. Tietke běhá stále hůř. Pravá zadní noha se jí často podlamuje dovnitř. Doufám, že to vůbec do čtvrtka vydržíme.

2. 9. 2004 Konečně je čtvrtek. Vyjždíme přesně, protože máme před sebou půl druhé hodiny jízdy autem. Tietke jede jako vždy ráda s námi. Jsme rádi, že neví, co ji dnes čeká. Jen abychom už to měli všechno za sebou. Paní Übermuthová mne uklidňuje. Říkám jí, že jsem z toho celá rozčilená. Ona odpovídá: „K tomu nemáte žádný důvod, pro psa to nepředstavuje žádnou velkou zátěž (vlastně jen narkóza). Tietke dostává sáček přes tla-

Chorobopis Tietke Weintertových Z veterinární ordinace pro malá zvířata, Kim Übermuthová, Wildeshausen

Dne 23. srpna 2004 mi byla představena osmiletá fenka ovcáka rodiny Wientertových z Westerstede. Rentgenové snímky mi byly zaslány o dva dny dříve z veterinární ordinace lékářek Gefällerové a Reitemeyerové z Oldenburgu s prosbou vyšetřit fenku a zvážit možnost použití akupunktury zlatem. Rentgenové snímky ukazovaly tak rozsáhlé artrotické změny obou kyčelních kloubů (levou kyčel nebylo možné natáhnout) a četné spondylózní útvary (vznik můstků mezi obratli) v oblasti bederní páteře, že jsem původně chtěla implantaci zlata odmítnout. Bylo provedeno celkové vyšetření fenky, diagnostika kulhání a diagnostika spouštěcích (souhlasných) bodů. U fenky se projevovalo vpravo vzadu zchromnutí středního stupně, tlapy pánevních končetin přesahovaly přes středovou linii. Drápy pánevních končetin byly silně opotřebené šoupaním po zemi. Vpředu Tietke vytáčela lokty

a zatěžovala především levou hrudní končetinu. Tlapy při dotyku s podlahou hlasitě pleskaly. Hřbet nepřipouštěl pohyb beder. Protože tato fenka ovcáka i přes jednoznačné mechanické narušení hybnosti spolupracovala poměrně čile, přestala jsem se stavět k akupunktuře zlatem tak odmítavě. Nyní následovalo podrobné vysvětlení majitelce, co může v tomto stupni onemocnění Tietke ještě očekávat a jaké může nastat zlepšení. Majitelka se rozhodla léčit Tietke akupunkturou zlatem. Akupunktura zlatem byla provedena dne 2. září 2004 v hluboké sedaci zvířete. Celkem bylo ve 28 bodech nasazeno 60 zlatých implantátů. Byly zvoleny ty akupunkturní body, které pozitivně ovlivňují kyčle, hřbet a hrudní končetiny. Dále byly v oblasti bederní páteře vsazeny zlaté implantáty k dalšímu tlumení bolesti v této oblasti. Dne 13. září 2004 byla fenka předve-

děna k prvnímu kontrolnímu vyšetření. Až do této doby byla Tietke voděna na vodítku a jen krokem. Vyšetření pohybu prokázalo podstatné zlepšení zejména v pohybu pánevních končetin. Fenka zvedala tlapy výš a kladla je širše, přestala tolik vytáčet lokty. Také pleskání předních tlap bylo méně výrazné. Bolestivost souhlasných bodů byla podstatně nižší. Následující vyšetření 20. září 2004 provedla fyzioterapeutka zvířat paní Stöverová. Tietke zažila podle tvrzení majitelky malou recidivu a den před vyšetřením údajně nechávala pánevní končetiny opět viset. Den předtím byla ale fenka na kynologickém cvičišti a pravděpodobně se příliš namohla. Zde v ordinaci se ale Tietke pohybovala opravdu dobře. Velmi důležité je uvědomit si, že pes, který dlouhá léta šetřil některou končetinu pro pomalu rostoucí artrotické novotvary v kloubech, se nemůže během dvou týdnů začít stabilně pohybovat.

Mnohem důležitější je pomalým, ale stále se rozšiřujícím tréninkem znovu vybudovat svalstvo, které zakrnělo v důsledku šetření pánevní končetiny. Výsledkem bude zpevněný pohyb. Žádná akupunktura zlatem ani akupunktura jehlami nemůže odstranit artrotické změny kloubů ani (jak je tomu v případě Tietke) zcela odbourat mechanické narušení pohybu (to by bylo krásné!), ale utlumení bolesti a následná přestavba svalstva umožňuje vydávat se na procházky znovu s podstatně veselejším psem, který má větší potěšení z pohybu. Tietke se podrobí ještě jednou nebo dvakrát v naší ordinaci fyzioterapeutické léčbě. Jako další cvičení jsme zpracovali „program domácích úloh“ speciálně sestavený pro tuto fenku a předali jsme ho majitelce, aby se mohla podílet na dalším zlepšování tréninkem fenky s pomalu stoupající intenzitou cvičení.“

Život bez bolestí pro Tietke

Před léčbou se u Tietke projevovale vpravo vzadu zchromnutí středního stupně, tlapy pánevních končetin přesahovaly přes středovou linii. Drápy pánevních končetin byly silně opotřebované šoupáním po zemi. Vpředu Tietke vytáčela lokty a zatěžovala především levou hrudní končetinu.

Po léčbě nastalo výrazné zlepšení. Fenka zvedala tlapy výš a kladla je širě, přestala tolik vytáčet lokty. Pomalým, ale stále se rozšiřujícím tréninkem se nyní musí znovu vybudovat svalstvo, které zakrnelo v důsledku šetření pánevní končetiny. Výsledkem bude zpevněný pohyb.

mu, protože si nechce nechat zavést přívod narkotizačního přístroje. Čekám, až usne, a pak jdu. Nyní musím čekat celé dvě hodiny. Rozhoduji se, že raději půjdu na nákupy, ale vůbec se na to neteším. Čas se strašně vleče. V jednu hodinu už toho mám dost. Sedám si do auta a pokouším se číst si. Najednou si vzpomenu na mobilní telefon. Paní Übermuthová mne chtěla po zákroku zavolat, a tak bych ho měla mít po ruce. Prohrabuji se kabelkou a pokládám mobil na sedadlo. Hned zvoní, mnohem dřív, než jsem čekala. Paní Übermuthová je již hotová. A to je teprve 13:06. Ihned vyjíždím a už na příjezdu k ordinaci slyším Tietke protestovat. Je už úplně čilá a sedí v pozorovací kleci. Všechno proběhlo hladce. Už to není ten krásný pes, ale srst jí zase doroste. Představovala jsem si to ještě horší. Dopravím ji do auta a dostávám ještě podrobnější pokyny na příštích deset dnů. Naše fenka smí na procházky, kolik jí bude líbo. Však ona si řekne kolik a jak daleko, míní zvěrolékařka. Večer se vydáváme na naši první krátkou procházku. Všechno je normální. Druhého dne se procházíme již asi dvacet minut. Zhruba v půli cesty si povšimnu, že Tietke už moc dobře nemůže. Strká do mne vlhkou tlamou a dívá se na mne tázavě svýma velkýma očima: kdy už tam budeme? Vydáváme se třikrát denně na dlouhou procházku a délku procházek postupně prodlužujeme. Třetího dne pozoruji výrazné zlepšení. Tietke již tolik nešoupe zadními tlapami o zem. To, že se její stav zlepšuje, je i slyšet. Šestáho dne je to mnohem lepší, jejich pokroků si všímá i můj manžel. Mám z toho opravdu ohromnou radost. Osmého dne se ráno

vydáváme na opravdu dlouhou procházku a Tietke už téměř vůbec netáhá nohy. V poledne jsme na procházce čtyřicet minut. Jde to krásně, ale Tietke je opravdu unavená. V poslední třetině procházky do mne opět strká čenichem a uděláme si malou přestávku na mazlení. Teď si bude muset pořádně odpočinout.

13. 9. 2004 Dnes jsme byli na kontrolní prohlídce. Jsem zvědavá, co paní Übermuthová řekne. Ta je s pohybem Tietke velmi spokojená. Tietke již neklađe zadní nohy přes sebe jako stepující tanečnick, ale pěkně vedle sebe. Rozdíl proti dřívějšíku je skutečně dobře vidět. Veterinářka nám předvádí první rehabilitační cvičení: přenášení váhy rovnoběžně a diagonálně. Tietke je trochu nedůvěřivá a musí všechno velmi pozorně sledovat. Ani při masáži si nelehne příliš pohodlně a stále má hlavu otočenou k zádi. Pravděpodobně si ještě vzpomíná na to, že naposledy se s ní něco stalo

a že to potom vypadalo jinak. Dnes budeme dělat gymnastická cvičení i večerní masáž velmi puntičkářsky. Však ono to pomůže. Tietke se už trochu vzpírá.

16. 9. 2004 Dnes jsme se zase poprvé vydali na projížďku na kole. Všechno dopadlo dobře.

17. 9. 2004 Tietke byla s námi v kynologickém výcvikovém středisku v Oldenburgu-Etzhornu. Je dost unavená. Asi to bylo příliš brzy.

20. 9. 2004 Tietke opět tahá zadní tlapy po zemi. Běhat vedle kola a trénovat v kynologickém výcvikovém středisku v Oldenburgu-Etzhornu asi nebylo to nejlepší. Měli jsme počkat déle, mohlo to být lepší.

Fyzioterapeutka paní Stöverová z veterinární kliniky je toho názoru, že všechno bude ještě potřebovat čas. Ukazuje nám ještě celou řadu dalších cviků, které musíme pravidelně cvičit, a znovu Tietke namasíruje. Dnes dostáváme s sebou program domácích úloh. Od nynějška budeme potřebovat hodně času, abychom všechno zvládli. Především budeme muset s naší fenkou chodit a ne klusat (běhat). Klus je pro psa mnohem namáhavější než rychlý běh. To už bude muset pomoci i Manfred.

27. 9. 2004 Tietke běhá velmi dobře, pomalu u ní zase cítíme svaly na pravé zadní noze. Ty cviky opravu pomáhají. Denně na to potřebujeme spousty času, ale vidíme pokroky. Dnes je mi jasné, že tyhle cviky budeme muset cvičit pravděpodobně celý život Tietke a že s ní budeme muset hodně chodit. Jsme ale rádi, že jsme tuto terapii zvolili. U Tietke je úspěšnost této metody zřejmá.

Marga Wienertová

Akupunktura zlatem

Pod pojmem akupunktura zlatem se rozumí vsazování malých zlatých kuliček z 24karátového zlata do určitých akupunkturních bodů. Akupunktura zlatem se používá především při bolestivých a degenerativních kloubních onemocněních psů a koní. Působí dvojnásobem: stimulací akupunkturního bodu se tlumí bolest a látková výměna nemocného kloubu a tím se povzbuzuje jeho přirozená schopnost regenerace. Akupunktura zlatem má účinnost v 95 procentech případů a působí po celý život zvířete.